

21 Δεκεμβρίου 2023

Βασίλειος Ψευτογκάς, Πικρός αποχαιρετισμός...

/ [Επικαιρότητα](#)

Ο μακαριστός Βασίλειος Ψευτογκάς (δεύτερος από αριστερά) μαζί με άλλους καθηγητές του Τμήματος Θεολογίας της Θεολογικής Σχολής του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης.

Γράφει ο Δημήτρης Ψευτογκάς, ιατρός

Ήταν ένας σπάνιος άνθρωπος!

Δοτικός, ήρεμος, σεμνός, εγκρατής, φιλομαθής, εργατικός, συμπονετικός, σοβαρός με λεπτό χιούμορ. Δάκρυζε εύκολα και γελούσε μέχρι δακρύων...

Βαθιά δημοκράτης και ανθρωπιστής ενσαρκώνει τον θείο λόγο σε πράξεις που δεν «γνώριζε η αριστερά τι εποίει η δεξιά» και που μου αποκαλύπτονται τυχαία στο πέρασμα των χρόνων από συγκινητικές μαρτυρίες αγνώστων.

Ένα ορφανό παιδί μιας πάμπτωχης πολυμελούς οικογένειας που περνά τα πάθη του Χριστού... Άστεγος, πρόσφυγας, βοσκόπουλο για την επιβίωση, στη δίνη του εμφυλίου χάνει προσωρινά το φως του από έκρηξη βλήματος, χάνει τα τέσσερα δάκτυλα και μέρος της αριστερής παλάμης, βρίσκεται από συγκυρία στο σχολείο από την επιμονή ενός δασκάλου που διέκρινε την έφεση προς τα γράμματα και τον υπαρπάζει από την σκλαβιά του βουκόλου.

Συνεχίζει αδιαμαρτύρητα, διαπρέπει με απίστευτες στερήσεις και κακουχίες, πένης, γυμνός και πεινασμένος και αριστεύει!

Από βοηθός του Παναγιώτη Χρήστου αείμνηστου καθηγητή της Θεολογικής Σχολής του ΑΠΘ, στην έδρα της Πατερικής Θεολογίας σε τακτικό καθηγητή με διδακτορικές σπουδές στη Ρώμη και ομιλών πλην της μητρικής, την Ιταλική, την Γαλλική και στοιχειωδώς την Γερμανική γλώσσα.

Ένας από τους πολυγραφότερους και με πολλές διακρίσεις συγγραφείς της Ανατολικής Ορθόδοξης Εκκλησίας που αναγνωρίζεται ευρέως και από την Δυτική Ρωμαιοκαθολική, που ανεβαίνει σκαλί-σκαλί με το «σπαθί» του, τον Σταυρό, μέσα στις δαιδαλώδεις σκοτεινές στοές της πανεπιστημιακής διαδρομής μιας ιδιαίτερης εποχής, πληρώνοντας τα δημοκρατικά του φρονήματα και την πολιτική προσφυγιά της δεκαεξέτιδος τότε αδελφής του, στην Τασκένδη, στις στέπες του Ουζμπεκιστάν...

Απειλείται με απόλυση... λόγω «αποκλινόντων» «κοινωνικών φρονημάτων» από την Θεολογική Σχολή της οποίας αργότερα θα γίνει πανάξια, πρόεδρος του Τμήματος!

Πολιτικός Διοικητής της Αυτοδιοικούμενης Ιεράς Κοινότητας του Αγίου Όρους από το 1981 μέχρι το 1982 αντιμετωπίζει δύσκολα θεολογικά προβλήματα που παρεισέφρησαν στις μονές και άλλες διοικητικές προκλήσεις και πρακτικές και ανοίγει προς την Ευρώπη την μοναδική Μοναστική Πολιτεία υποδεχόμενος επιφανείς ηγέτες όπως ο Φρανσουά Μιτεράν κ.ά. αποτελεσματικές για τις μετέπειτα ζωηφόρες σωστικές χρηματοδοτήσεις...

Άρχων οφικιάλιος του Οικουμενικού Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως, ομότιμος καθηγητής του ΑΠΘ, συνεχίζει αδιαλείπτως με συνέπεια, φωτεινή ενάργεια και ζήλο το συγγραφικό, ερευνητικό, μελετητικό και σχολιαστικό, γραμματολογικό του έργο μέχρις ότου για μια ακόμη φορά, μετά τις πολλές περιπέτειες της σκληρής ζωής και της απώλειας της αγαπημένης του συζύγου από την επάρατο, δοκιμάζεται πολύ σκληρά.

Από σπάνια ιατρική επιπλοκή χάνει οριστικά το φως του και για μια πενταετία ζει και υπομένει με Ιώβεια υπομονή, καρτερία χωρίς γογγυσμούς και μεμψιμοιρίες μέχρι σήμερα [χθες], οπότε ήρεμα, εν οίκω, έφυγε ειρηνικά για το μεγάλο ταξίδι εγκαταλείποντας τον μάταιο τούτο κόσμο, πλήρης ημερών, εμπειριών, δοκιμασιών, αγώνων και παρακαταθηκών.

Αυτός ήταν ο θεός μου, Ψευτογκάς Βασίλειος του Στεργίου και της Μαγδαληνής, ο μέντορας, το παράδειγμα και ο συμπαραστάτης μου από τα παιδικά μου χρόνια, τα μαθητικά, τα φοιτητικά μέχρι και τους τελευταίους πολιτικούς μου αγώνες όπου έδινε παντοιοτρόπως το παρόν!

Με έβαλε δημιουργικά στον συναρπαστικά ελκυστικό κόσμο των γραμμάτων, του πνεύματος και της επιστήμης, με ήθος και αρετή!

Όταν τον ευχαριστούσα μου απαντούσε ότι δεν έκανε τίποτα το σπουδαίο από αυτά τα σπουδαιότερα που έκανε ο πατέρας μου και αδελφός του για εκείνον!

Μου εξιστορούσε συγκινητικά γεγονότα των αδελφών για τα οποία δεν μας είχε ομιλήσει ποτέ ο πατέρας μου...

Αυτονόητα, πράγματα...

Άλλοι άνθρωποι άλλοι δεσμοί, με αρχές και αξίες!

Δεν βρίσκονται σήμερα!

Άλλες εποχές...

Ευγνώμων και συντετριμμένος με αυτά τα φτωχά λόγια των δύσκολων στιγμών, σε αποχαιρετώ, θείε μου!

Καλό ταξίδι στην αιωνιότητα!

Καλό ταξίδι «μετάβασης από του θανάτου εις την ζωήν», στη βασιλεία των ουρανών, όπου «οι δίκαιοι εκλάμπουν ως φωστήρες»!

Μαραναθά!

Ο αγαπημένος σου, Τάκης!

Υστερόγραφο:

Στην φωτογραφία, ο θείος μου στην πλατεία Αριστοτέλους στη Θεσσαλονίκη τη δεκαετία του '60, νεαρός υφηγητής με την μάνα του, την γιαγιά Μαγδαληνή, μαυροφορεμένη, με την χαρακτηριστική τοπική ενδυμασία που δεν έβγαλε ποτέ μέχρι που έφυγε από αυτό τον κόσμο!

[Η εξόδιος ακολουθία του μακαριστού καθηγητή θα γίνει σήμερα Πέμπτη 21 Δεκεμβρίου 2023 στις 10.00 π.μ. στα Κοιμητήρια Αναστάσεως του Κυρίου Θεσσαλονίκη].

(Επιμέλεια Στέλιος Κούκος)

Από

την

ιστοσελίδα

Kozanimedia

<https://kozanimedia.gr/%CF%80%CE%B9%CE%BA%CF%81%CF%8C%CF%82-%CE%B1%CF%80%CE%BF%CF%87%CE%B1%CE%B9%CF%81%CE%B5%CF%84%CE%B9%CF%84%CE%BF%CF%85-%CE%B4%CE%B7%CE%BC%CE%AE%CF%84%CF%81%CE%B7-%CF%88%CE%B5/>

MISSING_ARG_ACCESS_TOKEN